

Vapauttakaamme heidät!

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

päälle. He eivät näe sitä synkää kapitalismin pedon varjoa, ovat vielä taantumuksen ja tuhatvuosien orjuuden ja sen virvatulen sokaisemat, jota he ovat luulleet tässä maassa vapauden puhtaaksi valoksi. He eivät vielä kaikki ymmärrä, että noilla kiristyslaeilla tahdotaan tukahuttaa jokainen valonpilke, mikä valaisi heille tietä pois palkkaorjuuden kirouksen alta. Ja siksi, että he eivät tätä kaikkea vielä ymmärrä, siksi uskaltaakin kapitalistiluokka vangita jokaisen työläismiehen ja -naisen, joka uskallaa levittää luokkansa keskuuteen niitä tietoja ja totuuksia, mitkä valistaisivat sitä näkemään luokkaasemansa ja ohjaisivat sitä vapautuksensa tiellä. Tulevaisuudessa emme mikään kohoa heidän elämänsä taivaalle, sillä heidän silmänsä enään laske sadoissa ja muutamissa tuhansissa niitä miehiä ja naisia, jotka työväen aatteen julistamisen tähden viruvat vankiloissa; heidän lukunsa lasketaan kymmeniä tuhansia, jos työväenluokka ei tee loppua kapitalistien raa'asta vainosta. Kapitalismin raakuudet ja kidutukset luokkasotavankien kohtelussa tulevat jatkumaan ja ehkä lisääntymään, jos se on ollenkaan mahdollista, ellei työväenluokkanoise ja sano: **Jo riittää!**

Hiljattain kerroimme kuinka seattlelainen toveri H. M. Wells on joutunut julman kidutuksen alaiseksi McNeil-saaren kuritusvankilassa. Me tiedämme, että vanha toverimme E. V. Debs hiljalleen kidutetaan kuoliaaksi etelän kurjassa vankilassa. Me tiedämme, että jalo ja rohkea siskomme Kate O'Hare ja monet muut toverimme saavat kärsiä vankilaolojen keskiaikaisten säädösten ja kurjien vankilaolojen alaisina kuten kurjimmat rikolliset. Wichitan, Kansas, vankilassa on 32 työläistä, jotka vangittiin v. 1917. He ovat siellä niin kurjissa oloissa, ettei sensuuri laskisi julkisuuteen kertomuksia heidän oloistaan. Yksi heistä on tullut hulluksi, yksi yrittänyt tehdä itsemurhaa ja yksi on kuollut kurjuteen ja jokainen näistä miehistä on läiutunut luurangoksi. He ovat vireet vankilassa 23 kuukautta ilman tutkintaa ja tuomiota ja ainoa syytös heitä vastaan on se, että he ovat uskoneet tämän maan perustuslain takaavan heille oikeuden sanoa samaa mitä esim. presidenttimme on sanonut sodasta. Yhdysvalloissa ei liene yhtään vankilaa, jossa ei viruisi joitakin miehiä tai naisia samoista syistä.

Amerikan työväenluokan täytyy avata vankilain ovet näille vangituille luokkansa jäsenille. Jokaisen luokkasotavangin täytyy vapauttaa. Ja työväenluokka sen voi tehdä yksimielisenä vaatien heidän vapautustansa. Jokainen työläisnainen ja -mies kohdaltaan julistaa lokakuun 8 päivänä määrärauksen: **Avatkaa vankilain ovet luokkasotavangille!** He tekevät sen yleisellä

lakolla. Jokaisen työtä tekevän miehen ja naisen on yhdyttävä tuohon julistukseen. Meidän jokaisen työläisen velvollisuus itsemme ja luokkaamme ja kaikkea inhimillisyyttä kohtaan on seisoa luokkamme jäsenen rinnalla, jotka ovat joutuneet meidän asiamme tähden vankiloihin.

Työläistoverit: Vapauttakaamme heidät!

Kate O'Hare: vaimo ja äiti

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

lempeästi. Kate on ylpeä lapsistaan. Hän on ylpeä esikoisestaan, pitkästä, solakasta, komeasta pojastaan, ylpeä kirkassilmäisestä, vilkkaasta tyttärestään — äitinsä ilmeisestä kuvasta, joka oli seuraava hänen lapsistaan; mutta eniten hän on ylpeä kaksosistaan, kahdesta pikku pojastaan. Kun ne syntyivät, hän lähetti kaikille ystävilleen kortteja, ilmoittaen tuosta iloisesta tapahtumasta. Kun toiset naiset puhuvat lapsistaan, sanoo Kate herttaisesti hymyillen ja silmänsä säihkyen kuin nuoren tytön, kuten on hänelle ominaista, ja sanoo: "Mutta minullapa on kaksoset."

Kate O'Hare on onnistunut yhdistämään äitiyden sekä vaimon velvollisuudet julkisen elämäntyönsä kanssa. Kaiket nekin ajat, jolloin hän on odotellut lastensa tuloa, hän on aina työskennellyt ihmisyyden hyväksi. Hänen omia sanojaan käyttäen, hän on "vienyt syntymättömät lapsensakin luokkataistelun pyörteisiin." Kun hänen kaksosensa olivat neljän kuukauden vanhat, valittiin hänet kotivaltiostaan, Kansasista, edustaj. S.-p. kansalliskonventioniin, joka pidettiin silloin Chicagossa. Ja Kate meni tuonne konventioniin ja vei kaksosensa mukanaan, hoiti niitä ystävänsä avustamana ja kävi aina kokouksesta imettämässä niitä. Kate'n työ vaati hänet usein olemaan poissa kotoa, mutta hän ei milloinkaan unhottanut järjestää lastensa hoitoa ja kasvatuksia mitä viisaimmin ja huolellisemmin. Omien ja miehensä sukulaisten ja muiden kykäreiden ja oppineitten henkilöitten avustamana hän on kyennyt antamaan lapsilleen niin hyvän ja hyödyllisen kasvatuksen kuin kukaan nuori amerikalainen voisi toivoa. Lepohetkinänsä ja niinä aikoina, jolloin hän oli lomalla luento- ja vaalipuhujamatkoilla, hän antautui lastensa pariin innokkaalla hartaudella. Hän ei ollut heille väsynyt, uloskulunut, jokapäiväisen raatannan kiusaama ja ärsyttämä äiti, kuten, onnettomuudeksi niin moni äiti on, vaikka muuten ehkä helppä ja rakastava; hän oli lastensa nuorekas, leikkisä, innostava toveri. Hän luki heidän kanssaan, oli heidän kanssaan kävelymatkoilla, joilla etsittiin ja tutkittiin luonnon ilmeitä ja salaperäisyyksiä; hän leikki ja teltti heidän kanssaan kuten lapsi. Pienessä kodissaan Floridassa, jossa he ovat jonkun aikaa asuneet, kulutti Kate useita ideoita, huolettomia kuukausia pienen laumansa kanssa.

Ehkä naisia huvittaa tietää, että Mrs. O'Hare on kykenevä taloudenhoitaja ja että hän on hyvin harjaantunut naisten ijäntäkuiseen ammattiin — keittotaitoon. Kun hän on kotona, on yhtenä hänen huvinaan kakkujen ja piirakkain ja muiden pik-

ku herkkujen laittaminen Frankille ja lapsilleen.

Kate O'Hare'n kokemus on o.sottanut, että hänen palveluksensa ihmiskunnan hyväksi on tehnyt hänestä paremman vaimon ja äidin ja että hänen onnellinen perhe-elämänsä on tehnyt hänestä kykenevämmän opettajan ja johtajan luokkataistelussa.

Nyt on tämä jalo nainen, tämä hellä puoliso ja rakastava äiti vankina liittohallituksen vankilassa Jefferson City'ssä, Mo. Hänet tuomittiin vankilaan vakoilulain nojalla, sen lain, jonka kongressi laati sodan ajalla urkijoita ja maankavaltajia vastaan mutta jota on käytetty heittämään vankiloihin maamme parhaita miehiä ja naisia, joiden ainoa rikos on ollut hallituksen arvosteleminen. Kate Richards O'Hare'n raakamainen tuomio: viisi vuotta vankeutta, on erikoisemmin inhottava, sillä hänet tuomittiin väriin syytösten perusteella, sellaisten lausuntojen perusteella, joita hän ei ollut koskaan lausunut.

Sallitaanko Kate Richards O'Hare olla vankilassa viisi vuotta? Tahtovatko Amerikan vaimot ja äidit estää sen kokoamalla voimansa, jotta hänen vankikoppinsa ovet hänelle avataan?

Te naiset, jotka ette ehkä täydellisesti ymmärrä Kate O'Hareä, agitaattorina, te ymmärrätte kuitenkin Kate O'Hareä, äitinä ja puolisona. Teidän täytyy vatiä, että tämä syytön, uljas vaimo ja äiti pääsee vapaaksi ja takaisin perheensä luo.

Alkoon kukaan äiti tai vaimo salliko poikansa, miehensä tai tyttärensä unhottaa lokakuun kahdeksatta päivää, jolloin Amerikan työväenluokka julistaa vastalauseensa kaikkien luokkasotavankien puolesta, että heidät päästetään ehdottomaan vapauteen.

Meidän Gene

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

ole 'Gene Debs, niin sinä ainakin käyttäydät hyvin paljon hänen tavallaan.

"Illan toisensa jälkeen Debs kulutti kirjoittelemaan kirjoja köyhille naisille ja miehille, jotka kirjoittelivat hänelle ympäri maan, pyytäen hänen apuaan kaikenlaisissa asioissa. Eräänä iltana tapasin hänet kirjoituspöytänsä ääressä hypistellen dollarin seteliä ja katsellen ulos ikkunasta miettiväisenä. Hän näytti minulle yhtä kirjettä, jonka hän oli saanut erään kaivantomiehen leskeltä. Kirjeessä sanoi leski, että hänen miesvaimonsa oli sanonut, että jos hän koskaan joutuu pulaan, kirjoitakoon hän Debsille. Ja niin hän kirjotti, kertoen, että hän ja lapsensa ovat aivan nälkäkuoleman partaalla ja eikö Debs voisi lähettää heille viisi dollaria. "Minä en voi sitä lähettää," sanoi Debs, "sillä tämä on ainoa dollari mitä minulla on itselläni. Eikö olekin harmillista olla köyhä?" hän lisäsi hymyillen samalla kun osanoton kyyneleet kiilsivät hänen silmissään."

Sellainen on meidän 'Gene, kaikkien onnettomien raatajien todellinen toveri. Sellainen on se vaarallinen mies, jonka Amerikan kapitalistiluokka on kytkenyt kymmeneksi vuodeksi kuritusvankilan määrien sisälle. Hänen rikoksensa on se suuri rakkauden työ, jolle hän on elämänsä pyhittänyt ja se leppymätön taistelu koko maailman

köyhälistön oikeuksiinsa saattamiseksi. Muistakaa lokak. 8 p. että meidän 'Gene on päästävä vapaaksi.

EUREKA, CALIF.

Hereillä me olemme, emmekä ajokkaan nukkua, eikä sulkeutua ajattelemaan vaan omia yksityisasiaitamme, sillä kylässämme on lakkoja ja työläisten yhteisiä kokouksia joka päivä. Toisinaan muodostuu näistä kokouksista voimannäytteitä. Työläiset täyttävät kaupunkimme suurimmat kokoushuoneet täpösen täyteen ja keskustelevat siellä omista asioistaan ja ratkovat niitä tyytyväisyyksiteitä, jotka ovat yhdistäneet työläiset ja työnantajat toisiinsa. Siis luokkarajat selville ja leppymätön taistelu työn ja pääoman välillä kärjistyy.

Suuren Hammond Lumber Co:n työläiset ovat olleet jo parisen viikkoa lakossa. On harvinaisuus, että lakkolaisissa on paljon naisiakin ja juuri nämä naiset ovat innokkaimpia lakon edustajia. Kuulinpa erään rikurin sähisvän vihaa naisia kohtaan sanoilla "Naiset tämän lakon toimeen saivat, ilman naisia ei lakkoo olisi syntynyt." Näkyypä, että aina vaan uudistuu ja lisääntyy naisen syntitaakka, joka alkoi silloin kun Eva sen omanan tarjosi Aatamille nautittavaksi.

Ukkomiehet kylässämme ovat kovin touhutuulella nykyään, sillä heillä on kuumeinen kiire niiden suurien "ukkojuhlien" kanssa. Nämä juhlal alkavat t. k. 18 p:n iltana suurella ja mahtavalla kappaleella "Eisiköinen." Kappale on nelinkymmentä ja sen on kirjoittanut Hilja Salo. Ensin me naiset ajattelimme, että ukot meitä akkoja kiusottelevat juhliinaan, vaan kaikesta ohjelmasta päättäen he kaikella kunnioituksella edustavat arvoasemaansa ja näin ollen he antavat mitä suurimman tunnustuksen juuri naisille. — Sunnuntaina, 19 p:n iltana jatkavat ukot juhlaan arvokkaalla ohjelmalla, siellä m. m. pidetään puhe avioliittokysymyksestä ja lausutaan tilaisuuteen sopiva juhlaruno ja myöskin tilaisuuteen laadittu suuremoinen kupletti; ukkomiesten kööri laulaa kuulemma voimakkaita lauluja y. m. ohjelmaa on runsaasti. Meille naisille ukot varaavat kunniaistauimet tilaisuuteen ja me tietyt menemme katsomaan valmista ja samalla harvinaista tilaisuutta. Täyttäkäämme Toveri-talo ääriin myöten ukkojen kunniaksi ja osanotoksi heidän suuromoiselle yritykselleen.

Naiset huomatkaa! Kun ukot ovat juhlaansa viettäneet, eikö me "akat" ala valmisteluihin "akka"-iltamille?

Keskustelukokoukset, joita on pidetty viime aikoina joka toinen viikko, ovat luoneet virkeyttä keskuuteemme. Niillä kokouksilla on suuremoinen merkitys, sillä niissä me voimme harjaannuttaa itseämme lausumaan julkia ajatuksiamme ja sulauttaa ajatuksiamme joukkojen ajatuksiin. Samalla selvää meille montuutta kysymystä, jotka ovat noin yksikseen ajateltuna meille hyvinkin hatarana. Jos pidämme edelleen näitä keskustelukokouksia vireillä, lankeaa meille osanottajille siitä suuremoinen apu tulevaa toimintaamme varten. Meidän tulee oppia joukkotoiminnan ihmisiksi. Muinaismuistoon jääköön sellainen omiin nimiinsä eläminen, tai pois joukkotoiminnasta itsensä sulkeminen, se ei kuulu valvutuneelle työläiselle enää.

Yksi joukosta.

Toverittaren tilaajamäärä kymmeneen tuhanteen! olkoon sota-huutomme. Ota tänään vähintään yksi tilaus Toverittarelle.

+++++
 * NEW YORKIN SUOM. NAISTEN *
 * OSUUSKOTI *
 * JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO *
 * 241 Lenox Ave. & 122 St. *
 * Telefooni: 813 Morning side *
 +++++